

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 74 - juni 2016

Ellen Hillingsø

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

3 *Formanden: Ét hus - fire foreninger*

Ellen Hillingsø

Vov alt, frygt intet

5 **Ude i Charlottenlund**

*Purdey tager imod
Aner langt nede i middelalderen
Fars pige
Fra læsevanskeligheder til læsehest*

10 **På vej som skuespiller**

*De allerførste film
Kanal 2 i pionertiden
Et stærkt elevhold*

12 **En bred vifte af opgaver**

*Man må skabe sin egen karriere
Charlot og Charlotte
Udvalgte roller på film
Fra Det Kgl. Teater til Hotel Proforma
En fantastisk stemme*

19 **Planer for den nærmeste fremtid**

20 **Lidt om det private**

*To børn på 20 måneder
Ikke perfekt - men modig*

23-24 **Vejene omkring de to biografer**

Formandens klumme: *Ét hus – fire foreninger*

Glostrup Bio, der næste år kan fejre 70 år på adressen, og i september i år kan fejre 100 år som biografvirksomhed, er i virkeligheden hele fire foreninger: *Biografforeningen Sofarækken*, *Glostrup Filmklub for Børn og Unge*, *Filmklubben BogartBio* og senest *Foreningen Glostrup Kulturhus*. *Sofarækken* blev stiftet i 2000 som en støtteforening, hvoraf en del af medlemmerne er aktive i den daglige drift. I 2008 blev ansvaret for den daglige drift overflyttet fra *Glostrup Kommune* til *Sofarækken*, mens kommunen fortsat ejer bygningen og støtter driften med en årlig bevilling, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for et åremål ad gangen.

Denne ordning har i forskellige varianter fungeret fint i mange mindre og mellemstore biografer landet over, der er støttet af kommunerne. Dette blev imidlertid truet, da nogle store, privatejede biografer indankede ordningen for *EU* ud fra det synspunkt, at støtten var konkurrenceforvridende. Den danske regering blev pålagt at finde en ordning, og med den daværende kulturminister, *Marianne Jelved*, i spidsen blev der udarbejdet en ny biograflov, der begrænser den kommunale støtte til 1½ million over en treårig periode. Det er mindre, end *Glostrup Bio* hidtil har fået.

Dette er en del af baggrunden for, at der i februar i år blev stiftet en ny forening, *Glostrup Kulturhus*. En del af biografens hidtidige virksomhed, som ikke er repertoirebaseret visning af film, blev overført til den nye forening, der desuden nu står for de mange koncerter og andre kulturelle tilbud, som forventes udbygget løbende. *Glostrup Kommune* kan dermed beslutte at støtte *Glostrup Kulturhus* uden derved at komme i konflikt med den nye biograflov.

Problemstillingen har over en længere periode været drøftet mellem biografens ledelse og kommunens embedsmænd og jurister. I maj var biografens foreninger på dagsordenen i kulturudvalget. Dette gælder såvel en ny driftsaftale med *Sofarækken*, som en kulturaftale med *Glostrup Kulturhus*. Begge dele blev af udvalget sendt videre til endelig afgørelse på kommunalbestyrelsens møde i juni. Resultatet af dette er ikke kendt ved redaktionens slutning.

Min forventning er, at det bliver vedtaget at indgå en ny treårig driftsaftale med *Sofarækken*, som indebærer, at biografforeningen også i de kommende år vil modtage et kommunalt tilskud. Tilskuddet vil hvert år blive fastsat ved kommunens budgetbehandling inden for en ramme på max. 1.500.000 kr., set over en 3-årig periode. I dag modtager vi ca. 570.000 kr. årligt.

Det lavere tilskud, skal dog ses i lyset af at *Sofarækken* ikke længere har udgifter til koncerter og andre kulturelle arrangementer, der rækker ud over den traditionelle biografdrift, da disse nu er overtaget af *Glostrup Kulturhus*, som også forventes at modtage et kommunalt tilskud.

Alt i alt tror jeg på, at vi kan indgå en fornuftig driftsaftale med kommunalbestyrelsen, og at vi kan fortsætte det gode samarbejde med *Glostrup Kommune* til gavn for kommunens borgere.

Med i billedet hører også, at vi har ansøgt *Glostrup Kommune* om finansiering af en renovering og flytning af biografens toiletter. Ud over en tiltrængt modernisering og kapacitetsforøgelse, vil det kunne give os en betydelig større og langt mere anvendelig foyer. Vi fornemmer, at der er en positiv indstilling til vores ansøgning, men vi kan ikke vide noget med sikkerhed, før den kommende tids dialog med *Glostrup Kommune* herom og efterårets kommunale budgetbehandling.

God sommer!

Arne Christensen

Ellen Hillingsø

Vov alt, frygt intet

Ude i Charlottenlund

Purdey tager imod

Hun gøede lidt med den ene ende – for det er hendes job – og logrede med den anden – for det er hendes tilbøjelighed. *Purdey* er en gylden labrador og har siden 2014 været en del af familien *Castenskiold*, der består af *Christoffer*, der er direktør, børnene *Thomas Georg* og *Anna Louise* – samt *Ellen*, der er mere kendt i offentligheden som *Ellen Hillingsø*.

Et par langskaftede støvler ved trappen afslører, at den nærtliggende *Charlottenlund Slotspark* bliver brugt flittigt.

I huset lige overfor bor *Ellens* far, *Kjeld Hillingsø*, der blev pensioneret i 1995 som generalløjtnant – et af landets højeste militære embeder. Hendes mor, *Birgitta Hillingsø*, repræsenterer auktionshuset *Christies* i Danmark.

Selv om man kender *Ellen Hillingsø* fra mange sammenhænge, undgår man ikke at blive betaget af dette charmerende og flotte energibundt. Hun er typen, der aldrig gør noget halvt, og hun er i høj grad nærværende og interesseret i at svare på alt det, amatørjournalisten spørger om. Især fordi han på forhånd har forsikret, at det mest skal handle om mennesket og skuespilleren med de mange talenter – og ikke så meget om livet på de bonede gulve.

Aner langt nede i middelalderen

Mange journalister går meget op i *Ellen Hillingsø*s adelige baggrund og familiens nære forbindelser til kongehuset. Det havde jeg besluttet at lade ligge – næsten – for at lade artiklen fokusere på det, der har gjort hende til en meget dygtig og alsidig skuespiller. Helt kan jeg dog ikke nære mig for at komme ind på de mange adelskjolde i hendes slægt på begge sider.

*Ellen Hillingsø*s fars familie på spinde-siden stammer fra en adelsslægt, der bl.a. tæller *Niels Bugge* fra *Hald Hovedgård*. Han fik sin plads i danmarkshistorien ved at ligge i konflikt med *Valdemar Atterdag* i 1350'erne. Han blev myrdet, og senere faldt adelskabet bort, mens en del af slægten levede videre i det nuværende *Tyskland*.

Familien i *Tyskland* var meget imod den gryende nazisme, så *Hildegard Bugge* drog i 1930 til *Bornholm* for at arbejde.

Her mødte hun *Knud Erhard Hillingsø Lassen*, der var af jysk bondeslægt. De blev gift og fik i 1935 en søn, *Kjeld Georg Hillingsø*, *Ellens* far.

Ellens mor er fra den gamle adelsslægt *Juel*. Hendes barndomshjem er *Juelsberg Slot* ved *Nyborg*. Hendes mormor er ud af den svenske adelsslægt, *Ancarcrona*, og *Ellen* har arvet sit mellemnavn, *Gunilla*, fra sin mormor.

En gren af familien tæller søhelten *Niels Juel* (1629-1697) fra *Valdemar Slot*. Og sådan kunne man blive ved.

Vi sidder i familiens hyggelige stue med en god kop kaffe. Bogen om *Glostrup Bio* er afleveret sammen med en stak medlemsblade. *Ellen Hillingsø* kender nærligt alle dem, der er interviewet. En af dem, *Camilla Bendix*, er elevkammerat. En anden, *Charlotte Sachs Bostrup*, er hun blevet instrueret af. *Troels Lyby* spillede hun sammen med i 2014, og *Lars Thiesgaard* har hun arbejdet sammen med i forbindelse med stemmer til animationsfilm.

Sådan kunne vi være blevet ved, hvis jeg havde haft flere blade med. Men vi må i gang med mikrofonen.

Din mors adelige familienavn. Er det *Juel* eller *luel*?

Med "i"! Noget af familien staver det med "j" og andre med "i". Det sidste har jeg gjort til en vane. Det er ikke fordi, jeg er synderligt snobbet, men jeg synes, at det er mere specielt. Jeg er jo gift med en mand, der hedder *Castenskiold*, og det er også med "i". Der har vi så et adelsskjold mere – hvor er det skægt.

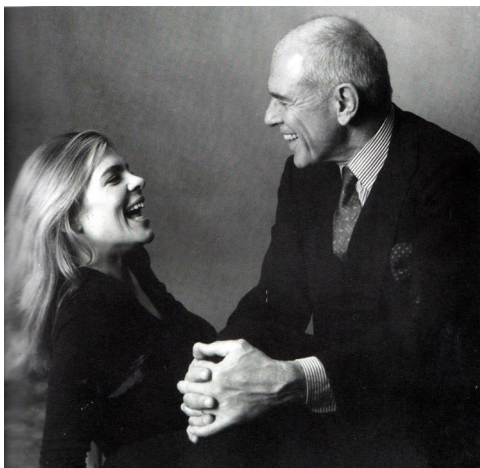
Min svenske familie siger, at jeg ligner min mormor, *Gunilla*, op ad dage. De mener også, at min energi og min lyst til at optræde må stamme fra hende. En gang skulle jeg besøge moster *Märtha* – altså min mors moster – da hun blev 90. Hun boede i nærheden af *Halmstad*. Der mødte vi så min mors grandkusiner, som jeg aldrig havde set. Da de så mig, begyndte de at grine, fordi jeg lignede *Gunilla* så meget.

Fars pige

Du ligner nu også din far.

Jeg ligner ham meget! Min mor siger, jeg ligner ham både af sind og skind. Som en anden *Pallas Athene* er jeg sprunget lige ud af panden på ham som en idé (griner). Jeg er nok lidt fars pige, men aldrig på nogen indskrænkende måde. Jeg tror faktisk, min mand ville sige det samme om vores datter. Jeg har aldrig oplevet det at være fars pige som noget begrænsende.

Tværtimod.

Far og datter i *Suste Bonnén*s optik ©
Fra Poul Pilgaard Jensens bog: *Generalen* (2003)

Hvis man kigger på de klichéagtige mande- og kvindetegn, er det mandlige tegn en cirkel med en pil udad. En pil, der peger ud i verden. Kvindetegnet står mere for det autonome.

Jeg har en far, der virkelig har retning og fasthed. På den måde har jeg haft en virkelig god far. Lige som min gode veninde *Camilla Bendix*, som du har givet mig et blad med. Hun har også en dejlig far.

Det er godt at have gode, stærke fædre, der kan vise deres børn – og måske ikke mindst deres pige børn – vejen ud i verden.

Du fik engang et spørgsmål fra en journalist om, hvorvidt du havde overvejet en militær løbebane. "*Mener du som Lotte? Nej så skulle det da være som jægersoldat!*". Jeg er godt klar over, at det bare var et rapt svar, og at du hellere ville være journalist på et tidspunkt, men det fortæller måske alligevel lidt om dig.

Da jeg var barn, elskede jeg at svømme, lave gymnastik og hoppe ned fra ting. Det fik min far til at sige, at jeg da vist skulle være jægersoldat. Jeg er af statur væver og har en masse energi. Det er mærkeligt nok ikke blevet mindre med årene, og jeg er stadig meget optaget af fysisk træning. Det er noget, der ligger i mig. Jeg løber og hopper rundt, men jeg mediterer også.

Det med meditationen kom, da jeg kom ind på skuespillerskolen. Det er et relativt invaderende fag og en invaderende uddannelse, jeg havde valgt at kaste mig over. Jeg kunne mærke, at jeg var nødt til at finde en balance, og det blev så meditationen.

Meditation er jo i virkeligheden bare at snuppe sig en lur. Jeg holder nogle foredrag rundt omkring. Det hedder "*Stram op og nup en morfar*".

Alfa og omega er, at man giver sig selv en pause ind imellem.

Fra en artikel i *Kristeligt Dagblad* (2015) ved Else Marie Nygård:

Jeg var et ret utrygt barn, som tænkte meget over tingene. Jeg var præget af usikkerheden, som fulgte med at vokse op i 1970'erne under den kolde krig. Jeg tog billederne til mig af de løbende, brændende børn fra *Vietnamkrigen*, og jeg blev bekymret, når jeg hørte om flykapringer. Jeg var fem år, da terrorgruppen *Sorte September* slog til under OL i *München* i 1972, og jeg husker helt tydeligt tragedien. Det bidrog alt sammen til en følelse af utryghed.

Fra en artikel i *Berlingske* (2004) ved Karen Margrethe Schelin:

Blev du drillet i skolen, fordi din far var militærmand? "*Han skulle i hvert fald ikke hente mig fra skole i uniform, og jeg var heller ikke frisk på at gå i Irma sammen med ham. Det var jo dengang i halvfjerdsene, og ofte blev der jo råbt skældsord efter ham – "fascist" og lignende*".

Fra læsevanskeligheder til læsehest

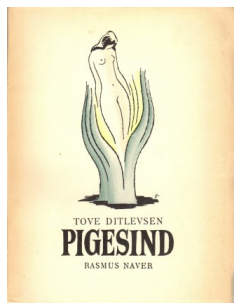
Du var også et meget fantasifuldt barn, og ligesom *Ghita Nørby* havde du læsevanskeligheder. Alligevel kaster I jer ud i noget med ord. Er det sådan lidt på trods?

Slet ikke! Jeg tror, at det først og fremmest handler om et stort livsbegær – både hos *Ghita* og mig. Man får så mange oplevelser, og ens energi får så meget næring, ved at læse god litteratur. Jeg arbejder hele tiden med ord. Når man er en performer, er sproget broen til at kunne udfolde alle mulige følelser. Jeg elsker at læse! Jeg kommer lige fra et arbejde, jeg laver for DR K. Det er nogle programmer, der kommer i løbet af foråret, der hedder "*10 digte, du skal læse når ...*". Digte, man kan bruge i forskellige situationer i livet.

Bare det at læse et digt, bare nogle få ord, kan skabe tårer på kinden eller molotovcocktails.

Du har betegnet dit barndomshjem som ganske almindeligt med en far, der var i hæren, hvor han dog steg i graderne efterhånden. Indtil du var 13, arbejdede din mor halvtids i en boghandel. Du har kaldt dig selv er nøglebarn, der legede meget udendørs her i *Charlottenlund*, hvor du er vokset op.

Min mor var uddannet boghandler, og det er ikke uvæsentligt for mig. Det, at jeg havde læsevanskeligheder – og i det hele taget vanskeligheder – i skolen, blev aldrig det store problem, for det blev der taget vare om med stor generøsitet. Min mor gav mig *Tove Ditlevsen* digte, da jeg var meget ung. Jeg har næsten fået bøger ind med modermælken, og det samme kan man sige om vores børn.

Meget må de, men de skal læse hver dag.

På vej som skuespiller

De allerførste film

Inden du blev skuespiller, var du i 1984 med i en forfærdelig amerikansk film, der hedder *Yellow Pages* også kaldet *Going Undercover*. Hvordan gik det til?

Jeg gik i 2.g i gymnasiet. Filmen blev indspillet her i byen, og jeg kom med, fordi jeg kendte stillfotografen *Rolf Konow*. Han syntes lige, jeg ville passe til det der. Jeg spillede sammen med *Ulrikke Juul Bondo* og *Camilla Søeberg*, som begge havde været med i *Bille Augusts* film, *Tro Håb og Kærlighed*. De var jo allerede i gang med en skuespillerkarriere.

Inden du kom på skuespillerskolen var du også med i filmene *Huller i Suppen* (1988) og *En Verden til Forskel* (1989).

Kanal 2 i pionertiden

Du blev student, var en periode i *Paris* som au-pair, men så havnede du i 1985 på *Kanal 2*, Danmarks første kommercielle tv-kanal som var startet i 1984 af baron *Otto Reedtz-Thott* og *Klaus Riskær Pedersen*. Hvad lavede du der?

Da jeg kom tilbage fra *Paris*, blev jeg ringet op af *Bubber*, som jeg havde gået i gymnasiet med (*Niels Christian Meier* (*Bubber*), startede *Bubbers Badekar* på *Kanal 2*, men tog det senere med til *TV2* /red.).

Bubber fortalte mig, at han var blevet ansat på *Kanal 2*, og at de ledte efter studieværter. Jeg blev prøvefilmet og fik jobbet.

Først lavede jeg ungdomsprogrammer, hvor *Christian Levring*, *Birger Larsen*, *Søren Fauli* m.fl. brugte mig som skuespiller. Da det holdt op, blev jeg værtinde på "*Morgenflimmer*".

Det var en stor sorg for mig ikke at skulle spille skuespil mere. *Lars Klingert* spurgte mig, hvor jeg egentlig var uddannet som skuespiller. Det var jeg jo slet ikke.

Men nu søgte jeg så ind på skuespillerskolen.

Et stærkt elevhold

Du forberedte dig ved at læse hos skuespilleren *Lane Lind*. Du var dengang lidt usikker på det hele, men *Lane Lind* forsikrede dig om, at du ville blive optaget. Det blev du så på *Skuespillerskolen i Aarhus*. Og i første hug i 1990, det var da stærkt!

Ja, det var egentlig meget stærkt, og vi var også et meget stærkt hold. Vi er fortsat ofte sammen, og ind imellem laver vi noget teater sammen. Det var *Camilla Bendix*, *Mads M. Nielsen*, *Pelle Koppel*, *Peter Reichhardt*, *Mette Kolding* og mig. *Line Knutzon* skrev vores afgangsforestilling.

Der skete virkelig noget i teater og film der i starten af 1990'erne, og vi var på mange måder med til at skabe en ny form. *Lars Mikkelsen* har sagt, at vi spillede på en måde, som dengang var helt ny. Vi og vores generation af skuespillere var i høj grad med til at skabe den guldalder, som film og teater oplevede i 1990'erne, og som har holdt sig op til i dag. Der var tale om en meget fysisk og en meget direkte form.

← De blev kaldt "Guldholdet".

På billedet fra 1994 ses *Pelle Koppel*, *Mads M. Nielsen* og *Peter Reichhardt* i øverste række, samt *Camilla Bendix*, *Mette Kolding* og *Ellen Hillingsø* i nederste.

Deres afgangsforestilling i 1994 var *Line Knutzons Først Bliver Man Jo Født*.

Foto © Jan Jul

↓ 20 år efter. De seks spiller sammen igen i *Men Lever Man?* (tekster af *Shakespeare*).

Foto © Teater V

De har aftalt at lave en forestilling hver 20'ende år. Sidste gang i 2034. Det skal angiveligt hedde *Så Dør Man!*

Du kunne bo i din fars embedsbolig i disse år. Han var på det tidspunkt udstationeret i *Århus*.

Det var så smart! Min far var meget af tiden i *København*, så jeg havde denne "*Villa Villakulla*" meget for mig selv. Jeg kom fra et værelse på 11 m² i *Ny Vestergade*, så det var noget af en oplevelse at komme til at bo i sådan en stor villa, der ligger lige overfor *Marselisborg Gymnasium*.

En bred vifte af opgaver

Man må selv skabe sin karriere

Som uddannet skuespiller blev du ansat ved *Aarhus Teater*, hvor du havde din professionelle debut i *Moon over Buffalo*, der var instrueret af *Piv Bernth*. Efter forskellige andre roller flyttede du i 1996 tilbage til *København* for at være freelance. Herfra involverer du dig i store og små teatre, oplæsning, kortfilm og spillefilm, stemmer til animationsfilm. Alt muligt!

Det glæder mig virkelig, at du siger det, for jeg er faktisk ret stolt af det, jeg har formået. At jeg har kunnet tage den skuespilleruddannelse og derefter i den grad brede den ud. Det er ret vildt, hvad jeg får skovlet ind, omdannet og kommunikeret videre.

Jeg mener, at man som skuespiller – og vel også som menneske i almindelighed – må være indstillet på selv at skabe sit liv. Jeg vil gerne sige til unge skuespillere, at det ikke nytter noget at sætte sig med hænderne i skødet og vente på, at telefonen ringer.

Man må selv skabe sin karriere, og man må følge sin lidenskab.

Sammen med *Nikolaj Lie Kaas*, da de spillede i klassikeren *Gorkijs Sommergæster* på *Betty Nansen* i 2003.

© **Jan Jørgensen**

Charlot og Charlotte

Du blev første gang folkeeje, da du spillede *Charlot* i tv-serien *Charlot og Charlotte* i 1996. Du var den smarte og hurtige bypige, der sammen med den lidt naive pige fra landet, spillet af *Helle Dølleris*, kørte fra *København* til *Skagen* og undervejs mødte en række spændende typer, blandt andet spillet af *Ove Sprogøe*.

Det var en kæmpeoplevelse af lave *Charlot og Charlotte*.

Engang, da *Marlene Schwartz* og jeg spillede sammen på *Nørrebro Teater*, talte vi om, hvor heldige vi havde været ved at have fået lov at medvirke i henholdsvis *Matador* og *Charlot og Charlotte*. Hun har sin *Maude*, og jeg har min *Charlot*, og det er sådan nogle rige roller, som alle kan huske. Roller, hvor personlighed og rolle smelter sammen på en eller anden måde. Som det sker en gang imellem.

Det er da vigtigt på den måde at blive eksponeret for mange. Der er jo ikke så mange, der kommer i teatret som i biografen. Og næsten alle ser tv.

Teatret er imidlertid meget vigtigt. Det er der, man træner staminaen (styrke, livskraft, udholdenhed, /red.), og der, man træner de lange, psykologiske buer. Det er der, man øver sig, forfiner og arbejder med sproget.

Alt det, man faktisk lægger fra sig, når man står foran et kamera, hvor det mere handler om tilstedeværelse.

Jeg kalder teatret bodybuilding for mig som skuespiller.

Udvalgte roller på film

Du var godt nok sej som *Charlot*, men derefter spillede du en aldeles nedbrudt kvinde i *Susanne Biers Sekten* (1997), hvor du spillede sammen med *Sofie Gråbøl*. Nogle skuespillere vil ikke have roller, hvis de skal gøres grimme. Hvordan ville du have det med at skulle spille grim?

Jeg er da ligeglad! Det er slet ikke det, det handler om. Vi er jo skuespillere, så vi skal stille os til rådighed. En ting er at spille grim, men det mest provokerende er at spille de grimme følelser.

Det oplevede jeg engang, da vi lavede *Karla*-filmene, som jeg faktisk er meget stolt af.

Sammen med *Sofie Gråbøl* i *Susanne Biers* psykologiske thriller, *Sekten* (1997). Stillbillede fra filmen © Zentropa.

Sammen med *Karla*, spillet af *Elena Arndt-Jensen*. Nordisk Film © Jens Juncker Jensen.

Jeg skulle spille den sure og stressede mor, som vrisser ad sine børn – som mødre gør. Det havde man ikke set før i den type film. Jeg synes faktisk, at *Charlotte Sachs Bostrup* lavede et virkelig kærligt og ærligt portræt af, hvordan en moderne mor er.

Jeg syntes fra start, at jeg skulle være lidt mere "moragtig" i en børnefilm, men vi fandt ud af, at det skulle jeg ikke. Og jeg synes, at filmene holder endnu.

Du fik en *Robert* for den bedste birolle i *Sekten*. Af andre udmærkelser har du fået den store *Lauritzen-Prisen* og *Minister Erna Hamiltons Legat for Videnskab og Kunst*.

Ja, det var fedt, så blev der også nogle penge at rejse for.

Vi så dig også som letlevende syngepige i *Klinkevals* (1999), og som hævnende luder i *Søren Kragh-Jacobsens Mifunes Sidste Sang*. Du kommer godt rundt i manegen!

Gud ja, hvor er det egentlig sjovt! Det er min erfaring, at den slags roller ofte kommer i bølger.

Der er mange underlige tilfælde, f.eks. havde jeg en sæson, hvor jeg hed *Linda* i tre forestillinger. Det er da også sjovt.

Du har også været med i mere specielle film med et lille publikum, f.eks. *Jytte Rex' Silkevejen* (2004), hvor du spillede en døende kvinde, og *Christoffer Boes Allegro* (2005) og *Offscreen* (2006) – den underlige film med *Nicolas Bro*.

Samtidig var jeg med i *Louise Friedbergs* afgangsfilm på *Filmskolen*, og senere lavede vi sammen hendes første spillefilm, *Eksperimentet* (2010).

Det er rigtig sjovt at være med i disse filmskoleprojekter og at arbejde med de unge instruktører. Jeg siger ja, når det er muligt, for jeg synes, det er ekstremt vigtigt at være med til at hjælpe disse unge mennesker. Det er dejligt at blive brugt, men min kalender tillader ikke altid alt det, jeg gerne vil.

Jeg prøver dog altid at få tid til at tale med alle dem, der henvender sig.

Jeg øser ud af min erfaring, og de fortæller mig om det nye, der rører på sig.

Jytte Rex' Silkevejen (2004).
© Rosemaria Rex

Louise Friedbergs Eksperimentet (2010) forgår i 1951, hvor 26 grønlandske børn forflyttedes fra deres hjem til en dansk familie.
© Christian Geisnæs

Fra Det Kongelige til Hotel Proforma – osv.

Du var på *Det Kongelige Teater* et par år fra 1998. Sjovt nok spillede du den samme rolle – som *Olivia* – i *Shakespeares Helligtrekongersaften* både i *København* og *Århus*. I to forskellige opsætninger. I *Grønnegårdsteatret* spillede du *Holberg* og på *Gasværket* *Othello* og flere andre markante roller. *Betty Nansen*, *Folketeatret* ... og på *Aveny-T* huskes store præstationer som i *Martha's Tema* og *Boblerne i Bækken* – begge af *Nicoline Werdelin*. Hvor var den sidstnævnte skøn!

Efter tiden på *Det Kongelige Teater* spurgte *Lars Kaalund* mig, om ikke jeg havde lyst at spille på *Gasværket*. Så lavede jeg nogle roller der i nogle år. Selv om man er freelance, er man ind imellem medlem af sådan nogle "teaterfamilier".

På *Gasværket* mødte jeg *Simon Boberg*, der sammen med bl.a. *Mads Ville* startede sit eget lille teater, *PlanB*, så kom jeg over i den "teaterfamilie". Det førte så til, at jeg kom med i "familien" i *Mammutteatret*.

Man arbejder ofte i perioder med de samme mennesker i forskellige sammenhænge.

Du har også brilleret i *Noel Cowards* vilde lystspil, *Privatliv*. Det var i 2008. Vi husker den med *Susse Wold* og *Bent Mejding*. Der fik du brug for både dit humør, din energi og din gode fysiske form.

Det var virkelig, virkelig skønt. Jeg har lige læst, at *Iben Hjejle* og *Dejan Cukic* skal på turné med det stykke. Jeg spillede sammen med *Olaf Johannesen* i *Grønnegårdsteatret*, faktisk i *Odd Fellow Palæets have*. *Christoffer Berdal* instruerede, og han er virkelig en af mine yndlingsinstruktører.

© Bjarne Stæhr

Han har vid og bid.

Du bliver aldrig modigere end din instruktør. Du skal ikke bare se på, hvad han giver af instruktion, men hvad han har af mod. Hvis instruktøren er modig, kan du udfolde rollen og komme meget langt.

Det er virkelig, virkelig væsentligt!

Kirsten Dehlholm og hendes *Hotel Proforma* teater.

Det var jeg også vældig glad for. Ligesom ved oplæsning er det performancemæssige ikke så anmassende. Det kan mere traditionelt teater godt være en gang imellem. Tingene kan også nogle gange blive lidt for "fortyggede" for en. Jeg kan godt lide værker, hvor du som publikum får lov at digte med. At man får lov at tegne stregerne mellem prikkerne selv.

Derfor er det som skuespiller et privilegium også at få lov at spille det lidt mere skæve. Som f.eks. *Hotel Proforma*.

Hotel Proformas forestilling hed *Ellen*! Det var nu ikke alene pga. *Ellen Hillingsø*s medvirken. På en turné blev byens *Ellen*'er inviteret til at medvirke.

Politiken © Mathias Christensen

I den muntre afdeling spillede du i 2014 i stykket *Perplex* på *Bellevue Teatret*. Tidligere omtalte *Christoffer Berdal* instruerede, og dine medspillere var *Louise Mieritz*, *Jon Lange* og *Troels Lyby*.

© Isak Hoffmeyer

Oplæsning på Egeskov i 2014.
© Jeppe Michael Jensen

En fantastisk stemme

Jeg har altid beundret din stemme. Det er vel nærmest en lys mezzosopran. Og din tekstudtale, hvor man altid kan høre hvert eneste bogstav.

Du har lagt stemme til et hav af animationsfilm, læst op, været værtinde og holdt foredrag. Du har for nyligt, sammen med andre skuespillere, indtalt *Det Nye Testamente*. Du fik tildelt yderpunkterne: *Paulus'* første brev til korintherne – det blide med kærligheden – og så det mest voldsomme i testamentet, *Johannes Åbenbaring*.

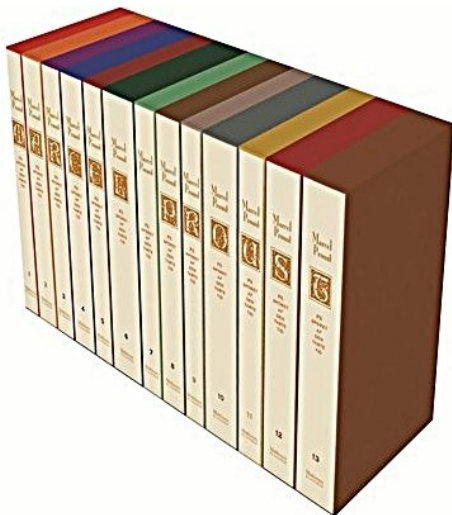
Dejligt job og sjovt job, og sikke kontraster, jeg fik tildelt. *Johannes Åbenbaring* er det mest syrede i hele *Det Nye Testamente*.

Jeg har jo fortalt om min store interesse for litteratur. Den interesse har medført, at jeg har fået lov at læse op i mange sammenhænge af f.eks. *Søren Kierkegaard*, *H.C. Andersen* og ikke mindst *Marcel Proust*.

Som sagt havde jeg læsevanskeligheder som barn, og derfor forærede min bror mig, da jeg var ganske ung, *Marcel Proust's På Sporet af den Tabte Tid* (udgivet mellem 1913 og 1927 – de sidste dele efter forfatterens død/red.). 13 bind! Det var lidt en joke for os dengang.

Da jeg så blev spurgt, om jeg ville læse noget *Proust* op som en del af en forfatterstafet, sagde jeg ja. Det møde med den tekst var virkelig en åbenbaring for mig. Det er ret svært at læse op, og det skal læses igennem nogle gange.

Den måde, hvorpå den tekst åbnede sig for mig, er meget central i min karriere.

Du var vært ved uddelingen af *Bodil*-priserne her for nylig.

Det var jeg da. Det var en meget skøn oplevelse, og det blev et meget flot show. Jeg havde nogle idéer på forhånd om, hvordan jeg ville afvikle det, og det synes jeg – i al ubeskedenhed – lykkedes meget godt.

Jeg ville ikke stå med huskesedler, for jeg kunne det hele udenad. Nogen spurgte mig bagefter, hvordan jeg dog bar mig ad med at huske alle de navne. Jamen, jeg kendte dem jo alle sammen, så det var ikke svært.

Det er jo mine kolleger.

Planer for den nærmeste fremtid

Du er allevegne for tiden, kan jeg læse. Hvad kan vi vente fra dig i den nærmeste fremtid?

Der kommer nogle film med mig, men jeg må ikke afsløre alt endnu. Vi har dog optaget *Livet og Døden*, der vist har premiere til september. Jeg vil da gerne komme ud i din biograf og introducere en film på et tidspunkt.

Det vil jeg rigtig gerne.

Teatermæssigt har jeg jo alderen til mor-roller og *Lady Macbeth* og den slags. Jeg vil også vældig gerne være med i noget "fantasy". Man kan jo bare ikke være sikker på, at man altid bare får de roller, man gerne vil have. Derfor er det så vigtigt – som sagt – at man skaber et rigt og facetteret arbejdsliv.

Man skal være proaktiv, ellers kan man komme til at sidde og vente ved telefonen.

Lidt om det private

To børn på 20 måneder

I 2000 blev du gift med *Christoffer Castenskiold*, og I fik *Thomas Georg* i 2002 og *Anne Louise* i 2004.

Vores søn har mellemnavnet, *Georg*, både efter sin morfar og sin fars morfar. Vi valgte at få to børn på 20 måneder, og det var noget af en mundfuld. I de år lavede jeg en del på tv (f.eks. *Nikolaj og Julie* og senere *Anna Pihl*, *Absalons Hemmelighed*, *Album*, *Livvagterne*, *Broen*, *Rita* og *Hjørdis* /red.).

Jeg har ikke noteret ret meget om dine meritter i 2015.

Jeg lavede fire forestillinger i 2014, og så havde jeg brug for en pause fra teatret. Jeg var simpelthen aldrig hjemme i det år. I 2015/16 holdt jeg simpelthen et sabbatår fra teatret. Dog ikke fra tv, hvor jeg var med i både *Rita* (sæson 3) for TV 2 og *Mens Vi Presser Citronen* for DR.

Desuden lavede vi filmen *Livet og Døden*, som ikke har haft premiere endnu.

Men min kalender har nu ikke været tom på nogen som helst måde. Jeg er meget entreprenant i de ting, jeg laver, så jeg har bare lavet en masse andre ting. Jeg har haft en masse værtsroller, masser af oplæsning og foredrag.

Men nu kommer det snart til at dreje sig om skuespil igen. Både film og teater.

Sammen med Mille Dinesen i tv-serien *Rita*
TV 2 © *Christian Geisnæs*

Jeg har noteret mig, at du ofte i andre interviews gør meget ud af at fortælle, at du til dagligt er ganske almindelig. Nu skal vi ikke ind på din færden på de bonede gulve, men er der ikke et skisma mellem det billede, folk får af dig i de kulørte blade, og de ofte ganske uglamourøse roller på teater og film?

Jeg tror ofte, at folk synes, at det er en lidt skræmmende verden. Jeg tror, at mange tror, at man er på en bestemt måde, fordi man nu engang færdes i den verden, du nævner. Det er vigtigt for mig at få formidlet, at alt dette i baggrunden bare er en fordel.

Så kan jeg jo så meget mere.

Din storebror, *Jens*, der er læge, har en datter, der hedder *Olivia*. Hun havde i 2015 en hovedrolle i TV 2's julekalender, *Juleønsket*.

Det er så sjovt at have været vidne til. Min mor siger, at hun minder utroligt meget om mig som barn. Det der sværmeriske, kunstneriske – det med lidt at være i en anden verden. Hun var virkelig god i rollen. Hende kommer du til at se mere til.

Om nogle af vores egne unger vil gå den vej, vides ikke. Men min søn har et stort kommunikativt talent. Herhjemme er jeg *Ellen* og mor, og vi har aldrig gjort noget stort nummer ud af, at jeg er skuespiller.

Sammen med måske næste generation af skuespillere med navnet *Hillingsø*. *Olivia*, der er datter af *Ellens* bror, *Jens*, havde succes i en hovedrolle i TV 2's julekalender i 2015, *Juleønsket*.

Se og Hør © Dan Mariegaard.

Ikke perfekt – men modig

På mange måder forekommer du som et perfekt menneske, men det har du ikke lyst til at få klistret på dig?

Jeg tror ikke på perfektion. Jeg siger som *Leonard Cohen* (i sangen *Anthem*, / red.): *There is a crack, a crack in everything. That's how the light gets in.* Det er altså flot sagt.

Det at være skuespiller er på en måde at være menneske i "*extended version*". Det handler om at udsætte sig for alle mulige forskellige ting. At skabe sin karriere. Det hele handler jo om at formidle nogle følelser og nogle holdninger. Når man spiller en rolle, repræsenterer man nogle holdninger, som man skal kunne overbevise publikum om, er rigtige. Selv om man måske privat er uenig i holdningen.

Det er vigtigt at skabe sig en vis platform for at få de gode roller. Man må være opsøgende, og man må satse. Man må satse røven – som det så smukt hedder. *Georg Brandes* har engang sagt, at talent handler allermest om mod.

Man skal være modig som skuespiller. Man skal altid være lidt ude af "comfort zone".

Din fars valgprog er "*Gør ret, frygt intet*".

Vi er nok nogle ret modige mennesker i virkeligheden. Jeg tror, jeg for mit vedkommende vil variere det til "*Vov alt, frygt intet*".

Vi skulle have taget nogle billeder, og her var det nærmest fotografen, der blev instrueret om, hvor lyset var bedst, og hvor vi begge skulle stå. Billedet på forsiden var dog min indskydelse, da vi egentlig havde taget afsked.

Det har været en times tid i fantastisk godt selskab. Mennesker som *Ellen Hillingsø* har vist en evne til at få den, de taler med, til at føle sig kloge og mere interessant, end det egentlig er tilfældet.

En stor generøsitet.

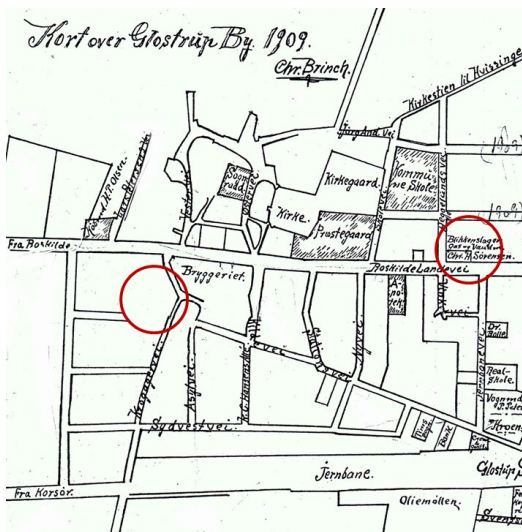

Set i bakspejlet

Vejene omkring de to biografer

Roskilde Landevej blev anlagt i 1770'erne, og den kom til at passere *Glostrup Kirke* tæt på milestenen, der står der endnu, men dog er flyttet lidt. Stenen fortæller, at vi er halvanden mil fra *København*.

Anton Nielsen byggede sin biograf i 1916 på adressen *Roskildevej 160*. Det er omtrent ud for den nordlige ende af *Jernbanevej*, der dengang var handelsstrøget i *Glostrup*.

Heggelunds Allé var ligesom de øvrige villaveje bag kommuneskolen etableret få år forinden, og biografdirektøren havde haft en finger med i spillet både som forhandler af byggegrunde og som murermester.

På den anden side af *Roskildevej* – overfor biografen – lå dengang *Vinkelvej*, som forsvandt i 1990. Her ligger nu *Glostrup Torv*. *Roskildevej* ændrede allerede i 1930'erne navn til *Hovedvejen* for stykket gennem *Glostrup*. I 1907 blev strækningen brolagt.

Den nye biograf blev opført i 1947 længere mod vest på adressen *Krogagervej 2*. Denne vej førte dengang over skinnerne og endte helt nede i *Brøndbyvester*, hvor der stadig er en bid tilbage af den.

Af pietetshensyn overfor to gamle, firlængede gårde, der havde ligget her, fik vejen i 1962 navneforandring til *Bryggergårdsvej*. Den ene af gårdene brændte allerede i 1922, mens den sidste blev revet ned i 1954, efter at der kun var en smule tilbage af den. På dens plads ligger nogle boligblokke og *Glostrup Bio*.

Lidt længere mod vest har vi den stærkt trafikkerede ringvej. I 1935 blev en beskeden vej, *Knudsvej*, omdøbt til *Søndre Ringvej*, og i 1939 gik man i gang med at bygge *Nordre Ringvej*.

Krydset blev snart et af kongerigets travleste, og en færdselsbetjent stod midt i krydset og regulerede trafikken helt frem til 1956.

Tegningen er fra bladet *København*, 21. juni 1948. Tegneren og forfatteren af artiklen hedder *Haakon Hesselager*.

Han harcelerer voldsomt over, hvor ødelagt det idylliske *Glostrup* efterhånden var blevet. "*Man braser lige ind i en Gade af firkantede Forretningsbygninger omkring en bred og cementeret Landevej og med Skorstenene og Fabriksmure som eneste Baggrund, Sådan som en By må se ud, når den med en Paddehats Voldsomhed i Væksten er blevet til inden for et ganske kort Aaremaal*".

Senere roser han den velbevarede kirke, selv om også det får en brat ende: "*Den er en Overraskelse i en By, hvor selv Biografen ligner en Fabriksbygning*".

Og vi synes ellers, den er så pæn!

Tegneren har stået tæt på biografens bagindgang og kigget mod vest. Sammenlign med det lille foto.